

Ankenævnet *for* Forsikring

Den 4. marts 2020 blev i sag nr. 93529:

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

mod

Forsikrings-Aktieselskabet Alka
Engelholm Alle 1
2630 Taastrup

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har retshjælpsforsikring. I klageskema af 11/3 2019 til nævnet har klagerens repræsentant bl.a. anført:

"Kort redegørelse for sagen

Sagens drejer sig om en nabostrid om der skal opsættes fælles ctr. eget hegn mellem grundene. For at assistere i at finde en løsning mellem de to naboer, blev hegnsynet i [kommune] indkaldt af naboen. Hegnsynet afsagde kendelse om placering af et eget hegn 0,75m inde på min klients grund, men det viste sig efter min klient havde opsat sit hegn, at hegnsynet ikke havde den fornødne hjemmel til at fastsætte placeringen af heget. Min klient mister derfor mellem 12-15 m² af sin grund hvis ikke heget bliver flyttet til den placering som hegnsynet burde have fastsat.

Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?

Der er søgt om retshjælpsdækning til at føre sagen."

Selskabet har i brev af 3/5 2019 til nævnet bl.a. anført:

"Sagen drejer sig om, hvorvidt selskabet skal give forhåndstilsagn om retshjælpsdækning til en sag, hvor klager ønsker at indbringe Hegnsynet i [kommune] for retten.

...

Alka Forsikring modtog den 21. november 2018 ansøgning om retshjælpsdækning fra klagers advokat.

Alka Forsikring bad ved mail af 26. november 2018 klagers advokat om lidt flere oplysninger til bedømmelse af sagen, herunder den oprindelige hegnsynskendelse og en eventuel stævning. Selskabet gentog anmodningen ved mail af 6. december 2018 og uddybede hvilke dokumenter, der med henvisning til forsikringsbetingelserne, skulle vedlægges en ansøgning om retshjælp.

Ved mail af 14. december 2018 fremsendte klagers advokat udkast til stævning, begæring om hegnsyn samt Hegnsynets kendelse af 23. oktober 2017, mødereferat og fotos.

Alka Forsikring meddelte ved brev af 18. december 2018, at selskabet ikke kunne give forhåndstilsagn om retshjælpsdækning, idet klager ikke havde rimelig udsigt til at få medhold i sagen.

Advokaten uddybede ved mail af 18. december 2018 baggrunden for ønsket om retshjælpsdækning, hvortil selskabet ved mail af 20. december 2018 fastholdt afslaget på forhåndstilsagn.

Sagen er nu indbragt for Ankenævnet for Forsikring.

Klager har en familieforsikring i Alka Forsikring med tilknyttet retshjælpsdækning.

Sagen tog sin begyndelse med klagers nabos ønske om et fælles hegn i skellet mellem de to grunde. Klager ønskede imidlertid ikke dette, idet han ønskede, at opsætte et eget hegn på egen grund.

Naboen indbragte sagen for Hegnsynet med anmodning om at fastsætte placeringen af klagers eget hegn, idet naboen ønskede plads til at plante og vedligeholde en fælles hæk i skellet

Efter åstedsforretningen afsagde Hegnsynet kendelse, der bestemte, at klagers eget hegn skulle placeres 0,75 meter fra skel, således at der levnedes plads til at opføre et fælles hegn mellem grundene samt fornøden plads til at vedligeholde dette. Klager opførte herefter eget hegn i overensstemmelse hermed.

Den følgende sommer indbragte klager igen sagen for Hegnsynet, idet klagers nabo ikke havde opført en fælles hæk, men opført drivhus og hønsehegn op ad skellet. Hegnsynet meddelte herefter, at da der ikke var opført et fælles hegn, fandtes det ikke formålstjenligt, at fastholde det i oktober 2017 fastsatte afstandskrav for klagers eget hegn.

Klager ønsker nu at indbringe Hegnsynet for retten med påstand om, at Hegnsynet ikke havde hjemmel til at fastsætte en afstand og at klager i kraft heraf har mistet ca. 15 m² af sin grund og at det endvidere er forbundet med en udgift på mere end 57.000 kr. at flytte hegnet – en udgift klager ønsker pålagt Hegnsynet.

Af forsikringsbetingelserne for retshjælpsdækning fremgår det under punkt 3, hvad forsikringen dækker, hvorefter det er en betingelse for dækning, at der er rimelig grund til at indbringe tvisten for domstolene eller voldgift og hvis der, efter Alkas opfattelse, ikke er rimelig grund, skal Alka begrunde det.

Derudover er det i betingelsernes afsnit 7 nævnt, at omkostninger, som ikke er afholdt med rimelig grund, f.eks. hvis sikrede ikke skønnes at have rimelig grund til at føre sagen, eller fordi omkostningerne ikke står i rimeligt forhold til sagens genstand, ikke er dækket på forsikringen.

Hegnslovens § 2 bestemmer, at egne hegn ikke må påføre en nabo ulemper. Ved åstedsforretningen var der ikke opført hegn af nogen art mellem grundene, hverken egne hegn eller fælles hegn.

Det fremgår, at Hegnsynet har taget udgangspunkt i, at klager ønskede at opføre et eget hegn og at naboen ønskede et fælleshegn, hvorfor hegnsynet fastsatte afstanden af klagers eget hegn til skellet, således at der var mulighed for at opføre et fælleshegn og vedlige holde dette – efter Alka Forsikrings opfattelse i fuld overensstemmelse med Hegnslovens § 2.

Der blev med kendelsen ikke pålagt nogen af parterne at opføre hegn, men alene fastsat efter hvilke retningslinjer parterne kunne opføre de ønskede hegn.

Da der ved klagers genindbringelse af sagen for Hegnsynet ikke var opført et fælles hegn (men også for nabovens vedkommende et eget hegn) fandt Hegnsynet i sagens natur ikke længere de fastsatte afstandsbestemmelser var nødvendige.

Efter Alka Forsikrings opfattelse er der intet at bebrejde Hegnsynet. Hegnsynet har efter anmodning fra parterne afsagt kendelse i overensstemmelse med Hegnslovens § 2 på baggrund af de på tidspunktet for åstedsførelsen eksisterende forhold og oplysninger.

Hegnsynet har således ikke truffet en forkert eller uhjemlet afgørelse og vi er af den opfattelse, at klager ikke vil kunne få medhold i, at Hegnsynet skal betale hans udgifter til at flytte det pågældende hegn, som klager har været fri til at opsætte eller undlade at opsætte og også er fri til at flytte for egen regning.

Klager kunne have indbragt Hegnsynet kendelse af 23. oktober 2017 for domstolene, hvilket dog skulle være sket inden 4 uger.

Klagers nabo har ikke opsat et fælleshegn/hæk i skel (og kan ifølge loven heller ikke pålægges at gøre dette), men har alene opsat eget hegn, hvilket klager indbragte for Hegnsynet, som ved brev af 11. oktober 2018 tilkendegav, at afstandsbestemmelserne derfor ikke længere var formålstjenlige at fastholde.

Alka Forsikring modtog anmodning om retshjælp til en sag ved klagers advokats henvendelse den 26. november 2018, hvilket vil sige mere end et år efter Hegnsynets kendelse af 23. oktober 2017 og mere end 4 uger efter Hegnsynets fornyede udtalelse af 11. oktober 2018. Fristerne for at indbringe Hegnsynets afgørelser er således overskredet.

Klager har således forpasset muligheden for at indbringe Hegnsynets afgørelser for retten og ønsker nu i stedet for at sagsøge selve Hegnsynet, både for at få tilsidesat afgørelsen som uhjemlet og desuden for at få dømt Hegnsynet til at betale for en flytning af det eget hegn, som klager har opsat.

Hegnsynet har truffet og begrundet sine afgørelser på baggrund af den gældende lovgivning og vi finder ikke, at Hegnsynet har begået ansvarspådragende fejl, hvorfor vi ikke finder, at omkostninger til at føre en sag om spørgsmålet på erstatningsretlige vilkår er rimelige, idet vi ikke finder, at der er en sådan udsigt til, at en retssag mod Hegnsynet vil kunne gennemføres med et for klageren positivt resultat, og vi må derfor fastholde, at vi ikke kan yde forhåndstilsagn om retshjælpsdækning til den ønskede sag mod Hegnsynet i [kommune]."

Klagerens repræsentant har i brev af 9/5 2019 til nævnet bl.a. anført:

"Sagen er nu verserende ved retten i ... Rettens sagsnr. er ...

Der er et par væsentlige detaljer indklagede har misforstået eller overset i sagen.

Sagen tog sin begyndelse efter de to naboer ikke kunne blive enige om, om der skulle opsættes et hegn eller en hæk, som fælles hegn i skellet mellem de to ejendomme, og ikke, som indklagede skriver, fordi klager ønskede et eget hegn. Hegnsynet blev indkaldt af naboen og det var udelukkende Hegnsynet der påtog sig at løse uenigheden mellem naboerne, ved at afsige kendelse om opsætning af to egne hegn.

Endvidere påtog Hegnsynet sig at bestemme placeringen af de to egne hegn, med 0,75 m fra skel, for så vidt angår begge naboers egne hegn, med andre ord en placering med 1,5 meters mellemrum, og ikke som indklagede skriver, kun for så vidt angår klagers eget hegn.

Klager opsatte så hurtigt han kunne sit eget hegn, da han opfattede kendelsen som bindende for ham som borger i Kommunen, der var derfor ingen grund til at klage over kendelsen indenfor klagefristen. Naboen valgte noget andet. I stedet for at følge kendelsen, klagede naboen igen til kommunen og afholdt et personligt møde med Hegnsynet, uden at indkalde klager og uden at fremsende referat af mødet til klager. Havde Hegnsynet informeret klager om at naboen ikke ønskede et eget hegn på dette tidspunkt, havde han ikke opsat sit eget hegn i overensstemmelse med kendelsen, men ventet på en ny afgørelse i sagen. Dette skete dog ikke, mødet forblev hemmeligholdt indtil klager bad om agtindsigt i sagen langt senere. Klager vidste derfor ikke noget om, at naboen var utilfreds med kendelsen.

Den efterfølgende sommer opsatte naboen et drivhus samt plantede en lille hæk i skellet (i princippet et fælles hegn). Det var dette klager protesterede i mod, da han kontaktede Hegnsynet igen og først på dette tidspunkt, blev klager oplyst om Hegnsynets møde med naboen.

På den skrivelse klager herefter modtog fra Hegnsynet, oplyste Hegnsynet om, at det ikke længere var hensigtsmæssigt at opretholde kendelsen, da naboen ikke havde opsat et eget hegn. De oplyste i øvrigt også her, som en indskydelse, sådan lidt ude af kontekst nederst på brevets side 2, at de ikke havde den fornødne hjemmel til at fastsætte afstandsbestemmelser for placeringen af egne hegn. Klager havde derfor været berettiget til at placere sit eget hegn helt op til skellet, så længe det ikke var til unødigt gene for naboen, men på dette tidspunkt var hegnet allerede opsat i overensstemmelse med kendelsen og på den af Hegnsynet anviste placering.

Klager klagede ikke over afgørelsen indenfor 4 ugers fristen, fordi han ikke var klar over, at konsekvensen af dette var, at han skal acceptere at miste ca. 15m² af sin grund og at naboen i princippet har fået rådighed over de 15m², da Hegnsynet ikke finder det formålstjenesteligt at fastholde kendelsen. Klager kan ikke undgå dette medmindre han afholder udgiften til flytningen af sit eget hegn.

Hegnet opfylder for øvrigt alle krav i forhold til Hegnsloven § 2 om ikke at påføre større ulempe end et fælles hegn, da det ikke er over 180 cm som er den normale højde for fælles hegn, jf. lovens § 10, stk. 6, og ikke er af en sådan beskaffenhed, at det kræver særlig vedligeholdelse for naboen.

Det var desuden ikke nødvendigt med 1,5 meter mellem de to hegn, da en hæk uden problemer kan vokse op ad et hegn.

Jeg fastholder derfor, at Hegnsynet har handlet ansvarspådragende, dels ved at undlade at oplyse klager om, at naboen havde påklaget kendelsen og afholde et møde alene med naboen, og dels ved u hjemlet at fastsætte afstandsbestemmelsen for klagers eget hegns placering

Som konsekvens heraf, skal den merudgift klager har til at flytte hegnet, erstattes af Hegnsynet.

Derfor fastholder jeg endvidere, at sagen er berettiget og at indklagede skal anerkende forsikrings dækning i sagen."

Selskabet har i brev af 16/5 2019 til nævnet bl.a. anført:

"Selskabet er klar over, at uenigheden opstod, da parterne ikke kunne blive enige om et fælles hegn.

Klagers nabo ønskede angiveligt fortsat – også efter hegnsynet – et fælles hegn, hvorfor hegnsynet fastsatte de nu omstridte afstandsangivelser for egne hegn, således at der var plads til at opføre og vedligeholde et fælles hegn.

Der blev med kendelsen ikke pålagt nogen af parterne at opføre hegn (hverken egne eller fælles), men alene fastsat efter hvilke retningslinjer parterne kunne opføre egne hegn.

Naboen har efter det oplyste ikke på noget tidspunkt ønsket et eget hegn, men et fælles hegn, hvorfor naboen udnyttede sin klageadgang. At klager ikke udnyttede sin ankeadgang, men i stedet for – grundet ukendskab til lovgivningen – opførte et eget hegn hurtigst muligt gør efter selskabets opfattelse ikke Hegnsynet erstatningsansvarlig for klagers udgifter til nu at flytte hegnet.

Klagers advokats påstand om, at klager ville have handlet anderledes, såfremt naboens møde ikke var blevet 'hemmeligholdt' finder vi ikke sandsynlig, idet mødet alene resulterede i, at Hegnsynet fastholdt kendelsen af 23. oktober 2017,

Lige så lidt som, at ukendskab til gældende lovgivning er diskulperende, lige så lidt kan det blive ansvarspådragende for Hegnsynet, at klager ikke var bekendt med lovgivningen.

Vi finder således fortsat ikke, at omkostninger til at føre en sag om spørgsmålet på erstatningsretligt grundlag er rimelige, idet vi ikke finder, at der er en sådan udsigt til, at en retssag mod Hegnsynet vil kunne gennemføres med et for klageren positivt resultat, hvorfor vi i det hele må fastholde vores stillingtagen som meddelt Ankenævnet for Forsikring ved brev af 3. maj 2019."

Klagerens repræsentant har i brev af 3/6 2019 til nævnet bl.a. anført:

"Der er stadigvæk en vigtig detalje, som indklagede har misforstået i sagen.

Hegnsynets afgørelse går ikke på, at der skulle være plads til både eget hegn på begge grunde og et fælles hegn i skellet som indklagede skriver i 3. afsnit, sidste led, men derimod, at de to egne hegn skulle erstatte ét fælles hegn.

Hegnsynet begrundende sin afgørelse med, at der skulle være plads til at vedligeholde begge sider af hvert af de egne hegn og derfor blev der med manglende hjemmel afsagt kendelse om placeringen af de egne hegn, med 0,75 cm fra skel. Således at beboerne havde i alt 1,5 meter imellem de to egne hegn til at gå og vedligeholde.

Hegnsynet havde dog ikke den fornødne hjemmel til at træffe afgørelse om afstandsbestemmelser vedr. egne hegn og da min klients opførte hegn endvidere er fuldstændig vedligeholdelsesfrit, kunne min klients hegn have været placeret direkte op til skel.

Som konsekvens af at den fornødne hjemmel manglede til at afsige kendelse om afstandsbestemmelser for egne hegn, skal den merudgift klager vil have til at flytte hegnet erstattes af Hegnsynet.

Derfor fastholder jeg endvidere, at sagen er berettiget og at indklagede skal anerkende forsikringsdækning i sagen."

Selskabet har i brev af 19/6 2019 til nævnet bl.a. anført:

"Advokatens bemærkninger ændrer ikke på årsagen til der blev iværksat hegnsyn, nemlig at parterne ikke kunne blive enige om et fælles hegn.

Hegnsynets afgørelse giver endnu bedre mening i lyset af advokatens bemærkninger, nemlig at der på grund af uenigheden om et fælleshegn skulle være plads til to egne hegn og vedligeholdelsen heraf.

Det er imidlertid ikke afgørende for selskabets stillingtagen til sagen.

At klager efterfølgende opførte et vedligeholdelsesfrit hegn kunne ingen – heller ikke hegnsynet – vide og derfor tage i betragtning ved afgørelsen, men vi skal bemærke, at selvom det havde været Hegnsynet bekendt, at klager ville opsætte et vedligeholdelsesfrit hegn ville det på ingen måde kunne opsættes i skellet, idet det kun er fælleshegn der må opsættes i skellet.

Vi skal igen påpege, at der med kendelsen ikke blev pålagt nogen af parterne at opføre hegn (hverken egne eller fælles), men alene fastsat efter hvilke retningslinjer parterne kunne opføre egne hegn.

Vi må med henvisning til vores breve af henholdsvis 3. maj og 16. maj 2019 fastholde, at det at klager ikke udnyttede sin ankeadgang, men i stedet for – grundet ukendskab til lovgivningen – opførte et eget hegn hurtigst muligt, efter selskabets opfattelse ikke gør Hegnsynet erstatningsansvarlig for klagers udgifter til nu at flytte hegnet.

Vi må således fastholde vores afvisning af at yde forhåndstilsagn om retshjælpsdækning til en sag mod hegnsynet."

Klagerens repræsentant har i brev af 10/6 2019 til nævnet bl.a. anført:

"Det er korrekt, at Hegnsynet blev indkaldt af klagers nabo, med baggrund i en uenighed om en fælles hegnsløsning. Dette fritager ikke Hegnsynet for en forpligtelse til at følge gældende ret i deres afgørelser.

Faktum er, at der ikke er hjemmel i lovgivningen til, at Hegnsynet kan fastsætte afstandsbestemmelser omkring placeringen af et 'eget hegn'.

Det er ikke korrekt, som Alka Forsikring skriver, at et 'eget hegn' ikke kan opstilles helt op til skelgrænsen.

Dette følger af Hegnsloven, samt af den praksis der er gældende på området. Det er dog korrekt, at et 'eget hegn' ikke må sættes i midten af skellet, men dette har klager ikke hævdet, ej heller ønsket. Ønsket var at opsætte 'eget hegn' ca. 10 cm fra skellet, så det ville flugte gavlen på klagers allerede, opførte carport.

Til bemærkningerne om Hegnsynets kendelse er bindende eller vejledende, kan man klart læse, at der er tale om en 'kendelse' som utvivlsomt er bindende. Kopi af kendelsesdelen fra bilag 2 er indsat som billede nedenfor:

Det skal pointeres, at der udtrykkeligt står ('kendelse') og ('...bestemmer...') i skrivelsen. Jeg kan ikke nå til anden opfattelse, end at der er tale om en bindende beslutning og ikke, som Alka Forsikring skriver, en vejledende retningslinje, som min klient selv kan beslutte, om han vil følge eller ej.

...

Det faktum, at klager vælger at følge kendelsen, skal under alle omstændigheder ikke komme klager til skade. Klager havde oprindeligt ikke nogen anledning til at gøre indsigelse overfor kendelsen, havde naboen også valgt at følge den.

Som udgangspunkt, var det ikke rart at skulle miste de ca. 15 m² af grunden, men på den anden side, var det jo den pris han måtte acceptere at betale, for at få sit 'eget hegn'. Men at skulle erfare på et senere tidspunkt, at Hegnsynet slet ikke havde den fornødne hjemmel til at fastsætte afstandsbestemmelserne og, at naboen ikke agtede at følge kendelsen, og at naboen derved får udvidet sin have med de ca. 15 m², er ikke acceptabelt.

Havde Hegnsynet blot informeret min klient om, at naboen havde gjort indsigelser over den første kendelse, og havde min klient modtaget kopi af den i bilag 3 fremlagte skrivelse af 7. november 2017, havde min klient opdaget, at Hegnsynet selv oplyste, at det ikke havde den fornødne hjemmel til at træffe afstandsbestemmelser. Så kunne min klient have set bort fra kendelsen og opsat sit 'eget hegn' på sin ønskede placering.

Af denne grund, fastholder jeg, at Hegnsynet har handlet ansvarspådragende, dels ved at undlade at oplyse klager om, at naboen havde påklaget kendelsen og ved at afholde et møde alene med naboen, og dels ved uhjemlet, at fastsætte afstandsbestemmelsen for klagers 'eget hegns' placering.

Som konsekvens heraf, skal den merudgift klager har til at flytte hegnet, erstattes af Hegnsynet.

Derfor fastholder jeg endvidere, at sagen er berettiget og at indklagede skal anerkende forsikrings dækning i sagen."

Selskabet har i brev af 19/6 2019 til nævnet bl.a. anført:

"Vi må afvise, at det af klager efterfølgende opførte ønskede hegn 75 cm fra skel giver naboen en udvidelse af sin grund med 15m2.

Naboen kan ikke tilpligtes for egen regning at opføre den af naboen ønskede hæk (fælleshegn). Det er således i overensstemmelse med gældende regler, at den fælles hæk ikke er opført. Naboen er heller ikke forpligtet til at opføre et større eget hegn/hæk. At naboen har opsat et mindre 'hønshegn' tæt på skellet forekommer ikke umiddelbart at kunne karakteriseres som en ulempe i Hegnslovens § 2s forstand.

Vi skal igen påpege, at der med kendelsen ikke blev pålagt nogen af parterne at opføre hegn (hverken egne eller fælles). Det fremgår meget tydeligt, at parterne hver især kan opføre eget hegn.

Det pålægges intet steds nogen af parterne at opføre egne hegn. Det er alene kriterierne for hegnes placering der oplystes, såfremt parterne vælger at opføre egne hegn.

Hegnsynets afgørelse kan ifølge § 42 ikke indbringes for en anden administrativ myndighed, men – under visse omstændigheder – tages op til fornyet overvejelse på begæring af en af parterne, hvilket formentlig er hvad klagers nabo har gjort.

En hegnsynsafgørelse kan som nævnt – med henvisning til § 43 – indbringes for domstolene indenfor 4 uger efter afgørelsen er meddelt parten.

At klager – af ukendskab til lovgivningen – ikke indbragte sagen indenfor lovens frist gør ikke Hegnsynet erstatningsansvarligt, ligesom ukendskab til nabovens indsigelser ikke er relevante for klagers adgang til at anke afgørelsen og ikke kan medføre erstatningsansvar for Hegnsynet.

Vi må således fastholde vores afvisning af at yde forhåndstilsagn om retshjælpsdækning til en sag mod Hegnsynet."

Klagerens repræsentant har i kommentar af 7/10 2019 til nævnet bl.a. anført:

"Jeg må henvise til, at det ikke er forsikringsselskabets opgave, at realitetsbehandle sagen, dette er op til domstolene. Herudover må jeg fastholde, at det er et faktum, at Hegnsynet har truffet afgørelse i sagen om afstandsbestemmelsen uden den fornødne hjemmel, jf. bilag 3, og at de derfor har handlet ansvarspådragende. Da [kommune] ikke vil erstatte min klients omkostninger til flytning af hegnet, har vi været nødsaget til at udtage stævning i sagen.

Jeg fastholder derfor, at der skal bekræftes retshjælpsdækning til sagen."

Selskabet har i brev af 16/10 2019 til nævnet bl.a. anført:

"Klagers advokat anfører, at han ikke har yderligere bemærkninger til sagen, men påpeger at Alka Forsikring ikke skal realitetsbehandle sagen.

Til dette må vi med henvisning til den foreliggende litteratur/ekspertise på området påpege, at selskabet har pligt til at begrunde sin afvisning af at yde tilsagn om retshjælpsdækning til en sag. Som det fremgår, kræves det at en sådan begrundelse har et vist indhold også kvalitativt, idet selskabet har pligt til at præcisere, hvorfor selskabet mener det ikke vil være rimeligt at føre sagen (hvorfor selskabet ikke mener at omkostninger kan afholdes med rimelig grund)."

Klagerens repræsentant har i kommentar af 1/12 2019 til nævnet bl.a. anført:

"I en retssag mellem min klients nabo og ... Kommune, har retten bestemt, at hjemkalde sagen til fornyet hegnsyn. Dette hegnsyn blev afholdt den 25. november 2019. Jeg har d.d. oploadet afgørelsen.

Denne afgørelse viser, at Hegnsynet har tilbagetrukket deres beslutning om hegnets placering. Herved erkender de, at der er begået en fejl i den oprindelige behandling.

Hermed er det slået fast, at sagen er relevant og at der derfor skal bekræftes retshjælpsdækning til at føre sagen om erstatning til at flytte hegnet."

Selskabet har i brev af 12/12 2019 til nævnet bl.a. anført:

"Vi har modtaget klagers advokats bemærkninger vedlagt den nye kendelse fra hegnssynet.

Det fremgår af kendelsen, at der har været afholdt fornyet åstedsforretning og hegnssynet bemærker, at kendelsen af 23. oktober 2017 ikke i alle punkter var stemmende med hegnslovens bestemmelser, hvorfor der skulle ske genoptagelse.

Den nye åstedsforretning er angiveligt kommet i stand i ved benyttelsen af de rekursregler der fremgår af Lov om hegn § 42 og § 43.

Det er fortsat Alka Forsikrings opfattelse, at det faktum at klager - af ukendskab til lovgivningen - ikke indbragte sagen indenfor lovens frist, men i stedet for opførte et eget hegn, som han ikke var pålagt at opføre, ikke kan gøre hegnssynet erstatningsansvarligt.

Den fremsendte kendelse fra hegnssynet bekræfter efter selskabet opfattelse blot, at klageadgangen i lovens § 42 og § 43 - såfremt den var udnyttet - ville have været fuldt tilstrækkelig til at ændre kendelsen af 23. oktober 2017 og der således ikke er rimelig udsigt til at klager vil få medhold i, at hegnssynet er erstatningsansvarlig for klagers udgift til at flytte hegnet.

Spørgsmålet om det offentlige (staten eller en kommune) kan ifalde erstatningsansvar er endvidere afhængig af om den pågældende handling eller undladelse overhovedet falder indenfor området af det offentliges erstatningsansvar.

Om der efterfølgende foreligger det fornødne erstatningsgrundlag beror på en selvstændig bedømmelse af forholdet og et ansvar kræver formentlig som det mindste, at der er udvist et culpøst forhold fra den pågældende offentligt ansatte person i forbindelse med udførelsen af opgaven.

Derudover antages det, at en undladelse af at udnytte en rekursmulighed kan afskære erstatning.

Vi skal henvise til Forvaltningsret, Almindelige emner, 5. udgave fra 2009 og Erstatningsretlige grænseområder 2. udgave af Vibe Ulfbeck fra 2010.

Vi er fortsat af den opfattelse, at klager ikke har udsigt til at få medhold i en retssag om erstatningsansvar for hegnssynet, hvorfor vi ikke kan give forhåndstilsagn om retshjælpsdækning til den påtænkte sag, idet omkostningerne ikke kan betegnes som afholdt med rimelighed."

Nævnet har fået forelagt bilag fra sagen, hvoraf nogle gengives nedenfor. Af Hegnsynets kendelse af 23/10 2017 fremgår bl.a.:

"Hegnsynet har herefter afsagt følgende kendelse

...

På baggrund af ovenstående bestemmer Hegnsynet at,

1. [Klageren] kan opføre eget fast hegn i øst-/vestlig retning i en højde på op til 1,8 m med en placering 0,75 m syd for fællesskellet.
2. [Klagerens nabo] kan opsætte eget levende hegn i øst-/vestlig retning 0,75 m nord for fællesskellet.
3. Begge hegn betales og vedligeholdes af de respektive grundejere.

Denne løsning giver en funktionsafstand på 0,75 m til skel således at begge parter kan opføre og vedligeholde deres respektive hegn. Der er i afgørelsen taget hensyn til at det fælles skel er [klagerens grunds] nordskel og [naboens grunds] sydskel.

Afgørelsen er truffet efter bestemmelserne i hegnslovens § 2

Det videre forløb

Ifølge hegnslovens § 7 stk. 1 indeholder hegnsloven ingen bestemmelser om pligt til opsætning af eget hegn.

Omkostningerne for hegnssynet på 1.806 kr. pålægges med halvdelen til hver af parterne, jf. hegnslovens § 41, stk. 2.

Hegnsynets afgørelse kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. hegnslovens § 42, stk. 1. Hegnsynets afgørelse kan af hver af parterne indbringes for domstolene senest 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende. Retten kan dog undtagelsesvis meddele oprejsningsbevilling ved at tillade at sagen indbringes senere end 4 uger, når ansøgning herom indgives senest 6 måneder efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende, jf. hegnslovens § 43, stk. 2."

Ankenævnet for Forsikring

11.

93529

Af brev af 7/11 2017 fra Hegnsynet til klagerens nabo fremgår bl.a.:

"Beboerne på [naboens adresse] havde i forbindelse med kendelse af 23.10.2017 anmodet om et møde med hegnsynet.

...

Ved mødet fremkom [klagerens naboer] med klage over at hegnsynets afgørelse af 23.10.2017 ikke var korrekt, idet de mener at kendelse er bygget på ukorrekte oplysninger. [Klagerens naboer] mener ikke at de har udtalt at de var interesseret i et eget hegn – kun at de ønsker et fælles hegn, som nævnt i deres påstand af 18.09.2017.

Sagen blev drøftet parterne imellem.

Hegnsynet mente alle at have hørt at [klagerens naboer] gerne ville stå for både udgift og plantning af en hæk, når bare den blev efter deres ønske – altså en hæk der plantes lav og gennemsigtig og som ad åre vokser til en højde og tæthed som en rigtig hæk.

Hegnsynsformand ... fortalte at kendelsen ikke vil blive ændret.

[Klagerens naboer] blev opfordret til at prøve sagen ved domstolene, som beskrevet i kendelsen."

Af brev af 11/10 2018 fra Hegnsynet til klageren fremgår bl.a.:

"Baggrunden for dette dokument er en henvendelse fra [klageren] vedrørende hegnsynets kendelse af 23. oktober 2017

Ved kendelsen blev det vedtaget at begge parter, både [klageren] og [klagerens nabo], kunne opføre et eget hegn der ydede hegnsfunktion som beskrevet i hegnsloven.

Nu ét år efter kendelsen er det kun [klageren] der har opført et eget hegn.

Hegnet yder hegnsfunktion som omtalt i hegnsloven, idet hegnet er opsat langs hele skellinjen.

Et eget hegn, der fungerer som forsvarligt hegn mellem ejendommene medfører at naboen ikke kan kræve opsat et fælleshegn.

Da [klagerens nabo] ikke har opført et eget hegn som forudsat i kendelsen af 23. oktober 2017, finder hegnsynet det ikke formålstjenesteligt at fastholde kendelsens afstandsbestemmelser.

Det på [naboens adresse] opsatte trådhegn er at betragte som et eget hegn og er derfor ikke omfattet af reglerne om fælleshegn.

Hegnsynets afgørelse kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Hegnsynets afgørelse kan af hver af parterne indbringes for domstolene senest 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende. Retten kan dog undtagelsesvis meddele oprejsningsbevilning ved at tillade at sagen indbringes senere end 4 uger, når ansøgning herom indgives senest 6 måneder efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende, jf. hegnslovens §§ 42, stk. 1 og 43, stk. 2.

Uddrag fra Hegnsloven med Kommentarer af 2014*genoptagelse*

når forholdene er undergået væsentlige ændringer, eller erfaringen har vist, at den fastsatte ordning ikke i alle punkter er hensigtsmæssig eller stemmende med nærværende lovs bestemmelser, kan sagen på en af parternes begæring af hegnsynet tages op til fornyet overvejelse, § 42, stk. 2 (s. 347)

hegnsfunktion

hegns vigtigste funktion er at danne en tydelig adskillelse mellem ejendommene og beskytte mod fredskrænkelser, § 10, stk. 1 (s. 40)

egne hegn

egne hegn er efter bestemmelsen hegn der står på egen grund langs ejendommens skel. Udgangspunktet er at egne hegn skal holdes på egen grund og ikke må overskride skellinjen, § 1 (s. 51)

afstandsbestemmelser

hegnsloven indeholder ingen afstandsbestemmelser. Egne hegn kan være placeret umiddelbart op i skellinjen, men reglerne om egne hegn er anvendelige selvom hegnet er placeret i kortere afstand fra skellinjen, § 1 (s. 51)

Der er ikke hjemmel til at forlange at der skal være afstand mellem de to egne hegn. Grundejer må dog ikke beskadige hegnet (s. 52-53)"

Af Hegnsynets kendelse af 25/11 2019 fremgår bl.a.:

"Baggrund

I dommen af 13. september 2019 traf Retten i ... den afgørelse, at hegnsynets beslutning af 11. oktober 2018 blev hjemvist. Nærværende hegnsyn afholdes på baggrund heraf og på baggrund af de modtagne henvendelser om genoptagelse af det hegnsyn, der mandede ud i afgørelsen af 23. oktober 2017

Den 18. november 2019 blev der således afholdt åstedsforretning mellem [klagerens adresse] og [naboens adresse], matr. nr. ... og ..., ... by, ...

...

Hegnsynet kunne ved hegnsynet konstatere

[Klagerens adresse] har i en afstand af 75 cm fra fælles skel i øst/vestlig retning opsat et eget fast hegn i en højde på 189 cm-192 cm. Hegnet er opsat fra ejendommens østlig beliggende carport til ca. 230 cm fra skel mod vest.

[Klagerens nabo] har i øst/vestlig retning opsat et levende hegn i en højde på ca. 120 cm ca. 75 cm fra fælles skel. Mod vest var opsat et lille drivhus ca. 75 cm nord for skellet mellem [klagerens adresse] og [naboens adresse]. I fælles skel var opsat et trådhegn med en højde på ca. 100 cm. Det er tidligere oplyst at trådhegnet er opsat af [naboens adresse] uden forudgående samtykke fra [klagerens adresse].

[Klagerens adresse] anbringende og påstand

[Klagerens adresse] ønsker deres faste hegn flyttet mod nord til ca. 15 cm fra skel, hvilket svarer til den stenrække der på [klagerens adresse] side markerer det fælles skel.

[Naboens adresse] anbringende og påstande

Hvis hegnsynet bestemmer at [klagerens adresse] faste hegn flyttes nærmere fælles skel end de nuværende ca. 75 cm ønsker [naboens adresse] at hegnet får en lavere højde, f.eks. 165 cm, således at [naboens adresser] planter, opsat 75 cm fra skel, får mere sollys.

Hegnsynets bemærkninger

Hegnsynet måtte konstatere, at der ikke var grundlag for forlig.

Da hegnsynets kendelse af 23. oktober 2017 ikke i alle punkter var stemmende med hegnslovens bestemmelser, bestemmes i medfør af hegnslovens § 42, stk. 2, at der skal ske genoptagelse af den sag, der mundede ud i hegnsynets beslutning af 23. oktober 2017.

Til erstatning for kendelsen af 23. oktober 2017 bestemmes følgende,

[Klagerens adresser] nuværende faste hegn kan flyttes til skellinjen, hvor dets højde ikke må overstige 1,80 m. Da [klagerens adresse] ønsker at fastholde hegnet som et eget hegn, kan dette ske, såfremt højden på 1,80 m ikke øges med mere end afstanden fra skel, jfr. hegnslovens § 2.

[Klagerens adresser] hegn forlænges i øst-vestlig retning helt til ejendommens vestskel.

Flytningen og forlængelse skal ske senest den 31. marts 2020.

Da flytningen ønskes af [klagerens adresse], skal [naboens adresse] ikke deltage i omkostningerne hermed."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"3. Hvad dækker retshjælpsforsikringen?

Forsikringen dækker tvister, som er opstået i privatlivet.

3.1 Tvist

Ved tvist forstås en konkret, aktuel konflikt, som parterne ikke selv har kunnet løse, og som kan behandles af en domstol eller ved voldgift.

Forsikringen dækker ikke udgifter til almindelig advokatrådgivning.

3.2 Rimelig grund

Det er en betingelse for dækning, at der er rimelig grund til at indbringe tvisten for domstolene eller voldgift. Hvis der efter Alkas opfattelse ikke er rimelig grund, skal Alka begrunde det.

...

7. Hvilke omkostninger er ikke dækket?

Følgende omkostninger er ikke omfattet af retshjælpsdækningen:

a) Omkostninger, som ikke er afholdt med rimelig grund, f.eks. hvis sikrede ikke skønnes at have rimelig grund til at føre sagen, eller fordi omkostningerne ikke står i rimeligt forhold til sagens genstand"

Nævnet udtaler:

Klageren har anmodet selskabet om retshjælpsdækning til en retssag mod Hegnsynet. Han er utilfreds med indholdet af en kendelse truffet den 23/10 2017 af Hegnsynet i en sag mellem ham og hans nabo, som omhandler placeringen af eget hegn. Han ønsker derfor at få dømt Hegnsynet til at betale for en flytning af det eget hegn, som han har opsat i overensstemmelse med Hegnsynets kendelse. Klagerens repræsentant har blandt andet anført, at "Hegnsynet har handlet ansvarspådragende, dels ved at undlade at oplyse klager om, at naboen havde påklaget kendelsen og afholde et møde alene med naboen, og dels ved uhjemlet at fastsætte afstandsbestemmelsen for klagers eget hegns placering". Han har endvidere anført, at Hegnsynets kendelse af 25/11 2019 viser, at Hegnsynet har tilbagetrukket sin beslutning af 23/10 2017 om hegns placering, hvorved det erkendes, at der er begået en fejl i den oprindelige behandling.

Selskabet har afvist at yde forhåndstilsagn om retshjælpsdækning under henvisning til, at der ikke er rimelig grund til at føre retssagen. Selskabet har blandt andet anført, at det fortsat er selskabets opfattelse, at "det faktum at klager - af ukendskab til lovgivningen - ikke indbragte sagen indenfor lovens frist, men i stedet for opførte et eget hegn, som han ikke var pålagt at opføre, ikke kan gøre hegnssynet erstatningsansvarligt. Den fremsendte kendelse fra hegnssynet bekræfter efter selskabets opfattelse blot, at klageadgangen i lovens § 42 og § 43 - såfremt den var udnyttet - ville have været fuldt tilstrækkelig til at ændre kendelsen af 23. oktober 2017 og der således ikke er rimelig udsigt til at klager vil få medhold i, at hegnssynet er erstatningsansvarlig for klagers udgift til at flytte hegnet".

I september 2017 anmodede klagerens nabo om hegnsyn. Sagen drejede sig om en strid mellem klageren og hans nabo, som ikke kunne blive enige om, der skulle opsættes hæk eller hegn i skellet mellem deres ejendomme. Da der ikke kunne opnås enighed omkring fælleshegnet meddelte klageren til sin nabo, at han ville opsætte et eget hegn. Herefter indbragte naboen sagen for Hegnsynet med anmodning om, at klagerens eget hegn skulle placeres med en nærmere bestemt afstand fra skellet således, at der var plads til at plante og vedligeholde en fælles hæk i skellet mellem de to grunde. Hegnsynet afsagde kendelse den 23/10 2017, hvoraf det fremgår, at "1. [klagerens adresse] kan opføre egent fast hegn i øst-/vestlig retning i en højde

på op til 1,8 m med en placering 0,75 m syd for fællesskellet. 2. [Naboens adresse] kan opsætte eget levende hegn i øst-/vestlig retning 0,75 m nord for fællesskellet. 3. Begge hegn betales og vedligeholdes af de respektive grundejere. Denne løsning giver en funktionsafstand på 0,75 m til skel således at begge parter kan opføre og vedligeholde deres respektive hegn. Der er i afgørelsen taget hensyn til at det fælles skel er [klagerens adresser] nordskel og [naboens adresser] sydskel. Afgørelsen er truffet efter bestemmelserne i hegnslovens § 2".

Klagerens nabo anmodede Hegnsynet om et møde i forbindelse med kendelse af 23/10 2017. Af brev af 7/11 2017 fra Hegnsynet til klagerens nabo fremgår det blandt andet, at "ved mødet fremkom [naboerne] med klage over at hegnsynets afgørelse af 23.10.2017 ikke var korrekt, idet de mener at kendelse er bygget på ukorrekte oplysninger. [Naboerne] mener ikke at de har udtalt at de var interesseret i et eget hegn – kun at de ønsker et fælles hegn, som nævnt i deres påstand af 18.09.2017. Sagen blev drøftet parterne imellem. Hegnsynet mente alle at have hørt at [naboerne] gerne ville stå for både udgift og plantning af en hæk, når bare den blev efter deres ønske – altså en hæk der plantes lav og gennemsigtig og som ad åre vokser til en højde og tæthed som en rigtig hæk. Hegnsynsformand ... fortalte at kendelsen ikke vil blive ændret".

Klageren opførte et eget hegn i overensstemmelse med kendelsen. Da naboen ikke havde opført et eget hegn i overensstemmelse hermed, rettede klageren på ny henvendelse til Hegnsynet, som i brev af 11/10 2018 udtalte, at "ved [kendelsen af 23/10 2017] blev det vedtaget at begge parter, både [klagerens adresse] og [naboens adresse], kunne opføre et eget hegn der ydede hegnsfunktion som beskrevet i hegnsloven. Nu ét år efter kendelsen er det kun [klagerens adresse] der har opført et eget hegn. Hegnet yder hegnsfunktion som omtalt i hegnsloven, idet hegnet er opsat langs hele skellinjen. Et eget hegn, der fungerer som forsvarligt hegn mellem ejendommene medfører at naboen ikke kan kræve opsat et fælleshegn. Da [naboens adresse] ikke har opført et eget hegn som forudsat i kendelsen af 23. oktober 2017, finder hegnsynet det ikke formålstjenesteligt at fastholde kendelsens afstandsbestemmelser. Det på [naboens adresse] opsatte trådhegn er at betragte som et eget hegn og er derfor ikke omfattet af reglerne om fælleshegn. Hegnsynets afgørelse kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed".

Den 18/11 2019 blev der afholdt åstedsforretning mellem klagerens og naboens adresse. Af Hegnsynets kendelse af 25/11 2019 fremgår det blandt andet, at "da hegnsynets kendelse af 23. oktober 2017 ikke i alle punkter var stemmende med hegnslovens bestemmelser, bestemmes i medfør af hegnslovens § 42, stk. 2, at der skal ske genoptagelse af den sag, der mundede ud i hegnsynets beslutning af 23. oktober 2017. Til erstatning for kendelsen af 23. oktober 2017 bestemmes følgende, [Klagerens addresses] nuværende faste hegn kan flyttes til skellinjen, hvor dets højde ikke må overstige 1,80 m. Da [klagerens adresse] ønsker at fastholde hegnet som et eget hegn, kan dette ske, såfremt højden på 1,80 m ikke øges med mere end afstanden fra skel, jfr. hegnslovens § 2. [Klagerens addresses] hegn forlænges i øst-vestlig retning helt til ejendommens vestskel".

Efter en gennemgang af sagen kan nævnet ikke kritisere, at selskabet har afvist at yde forhåndstilsagn om retshjælpsdækning til sagen mod Hegnssynet under henvisning til, at der ikke er rimelig grund til at føre sagen.

Nævnet finder, at der ikke er fremlagt oplysninger, der giver rimelig grund for at antage, at en domstol vil komme frem til, at Hegnsynet har handlet ansvarspådragende. Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at der med kendelsen af 23/10 2017 ikke blev pålagt nogen af parterne at opføre egne hegn, men alene fastsat kriterier for en eventuel opførelse af hegnet. Nævnet har også lagt vægt på, at klageren kunne have indbragt Hensynets kendelse for domstolene inden for den fastsatte frist. Klageadgangen efter hegnslovens § 42 og § 43 kunne således have medført en ændring af kendelsen, som klageren kunne have afventet, inden han valgte at opførte et eget hegn.

Det, at Hegnsynets kendelse af 23/10 2017 ikke i alle punkter var stemmende med hegnslovens bestemmelser, kan herefter ikke føre til andet resultat.

Ankenævnet *for* Forsikring

17.

93529

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Peter Thønnings